

مقدمه:

امروزه استفاده از داروهای جایگزین و طب مکمل در درمان انواع مختلف بیماریها بیشتر مورد توجه قرار دارد و استفاده از داروهای گیاهی برای درمان انواع اختلالات در بدن مورد توجه محققان و پزشکان مختلف در بسیاری از رشته های بالینی می باشد. هدف از این مطالعه بررسی اثرات درمانی گزنه (*Urtica dioica*) در زنان مبتلا به هیپراندروژنیسم بود.

مواد و روشها:

در یک کارآزمایی بالینی شاهد دار تصادفی شده که در کلینیک بیماری های غدد و متابولیسم بیمارستان اما رضا (ع) دانشگاه علوم پزشکی تبریز بر بیماران مراجعه کننده با هیپراندروژنیسم انجام دادیم، اثرات درمانی گزنه (*Urtica dioica*) در زنان مبتلا به هیپراندروژنیسم مورد بررسی قرار دادیم.

نتایج:

میانگین سطح تستوسترون توتال قبل از درمان در بیماران گروه مداخله $0/22 \pm 0/57$ و میانگین سطح تستوسترون توتال بعد از درمان در بیماران گروه مداخله $0/15 \pm 0/38$ بود. میانگین سطح تستوسترون آزاد قبل از درمان در بیماران گروه مداخله $2/19 \pm 2/43$ و میانگین سطح تستوسترون آزاد بعد از درمان در بیماران گروه مداخله $1/18 \pm 1/56$ بود.

میانگین سطح DHEA قبل از درمان در بیماران گروه مداخله $63/44 \pm 150/48$ و میانگین سطح DHEA بعد از درمان در بیماران گروه مداخله $56/96 \pm 134/06$ بود.

نتیجه گیری:

کاهش معنی داری در تستوسترون توتال در بعد از درمان نسبت به قبل از درمان در بین بیماران گروه مورد وجود داشت. کاهش معنی داری در تستوسترون آزاد در بعد از درمان نسبت به قبل از درمان در بین بیماران گروه مورد وجود داشت.

تفاوت معنی داری در میانگین سطح DHEA بعد از درمان نسبت به قبل از درمان در بیماران گروه مداخله وجود نداشت. میزان بهبود وضعیت آکنه در بیماران گروه کنترل بصورت معنی داری بیشتر از بیماران گروه مداخله بود ($P < 0/001$). میزان بهبود وضعیت عادت ماهیانه بیماران در بعد از درمان در بیماران گروه کنترل بصورت معنی داری بیشتر از بیماران گروه مداخله بود ($P = 0/044$). میزان بهبود پوست چرب بیماران در بعد از درمان در بیماران گروه کنترل بصورت معنی داری بیشتر از بیماران گروه مداخله بود ($P < 0/001$).

کلمات کلیدی:

هیپراندروژنیسم، گیاه گزنه، درمان